

Brief van 14 april 1869 van J.J. Cremer aan J.C. Hacke van Mijnden.

In bezit van het gemeentearchief van Amsterdam.

Hooggeachte heer en vriend!

Ofschoon 't wel wat lang duurde, inliggend portretje bewijst u dat ik de afspraak met mijn hartelijke gullen gastheer niet vergat. Voor het portretje verzoek ik nu vriendelijk een plaats in uw album, zoo als ik zelf - ja mij dunkt ik heb er de bewijzen van - reeds een plaatsje in uw hart heb ingenomen.

Nu, ik hoop er niet uitgejaagd te worden, en er uitloopen dat doe ik niet. –

Ik hoop van harte dat gij u met uw zoons en uw vriendelijke nicht fiks en gezond zult voelen.

Gisteren kwam ik uw lieve dochter nog tegen; zij zag er heel best uit. Toen we haar en F. eenigen tijd geleden bezochten, waren ze uit, en – als de goede menschen ons ten hunnent verzoeken dan kunnen wij niet. Zoo loopen we elkander mis.

Ik hoop dat het u zeer naar wensch met Dante gaat, ofschoon ik me voorstel dat er u nu wel eens uitstapjes naar buiten zult maken. Nu de natuur zingt wel luid genoeg: Kom naar buiten Kom naar buiten! – en er is toch in die herleving der natuur iets weemoedigs. Zijn 't onze herinneringen? Ik denk het wel! Gij hebt uw herinneringen van belang. Buiten! – blijf uw vreugd vinden in uw arbeid en – uw roem en eer voorn: in uw brave lieve kinderen. Mijne vrouw laat u vriendelijk groeten en – in dat plekje van uw hart (een heel klein plaatsje natuurlijk maar, - waar ik niet woelig of lastig ben – daar blijft uw

J.J. Cremer

Den Haag 14 april 69.-

Van die groote schuld aan den koetsier (?) weet ik dus nog niets.

Noten:

Over de anekdote met de koetsier: zie de brief van 9 maart 1869.

Een portret van Cremer. Mogelijk uit 1869.

D. H. Meekel v. M.

Hooggeachtte Heer en Vriend!

Ofschoon 't wel wat lang duurde,
— Onbeggend portretje berijpt u dat ik
de afspraak, met mijn hartelijke gulle
gatheer niet keeg af. Voor het por-
tretje verzoek ik nu vriendlyk een
plaats, in uw album, zoo als ik
Zelf — ja mij dunkt ik heb er
de beeryen, van — reeds een plaats,
in uw hart heb ingenomen.
Nu, ik hoop er niet uitgejaagd
te worden, en er uitloopen dat
dan ik niet. —

Ik hoop van harte dat gij u
met uw Zoon en uw vriendlyke
Wifft fiks en gezond zult roelen.
Gisteren kwam ik uit Lieve dode
nog tegeer; gij zag er heel best uit.
Laen. me haer en F. Smeijer by

geleden bezochten, waren te niet,
en — als de goede menschen ons
ten hundert verroeken dan kunnen
wij niet. Zoo loopen we ellende-
ris.

Ik hoop dat het u zeer naar
menscheziek Dants gaakt; ofskoon
ik me voorstel dat u nu met een
uitstapje naar Buiten Dijk maken.
Nu de natuur zingt, met heel je-
noeg: Kom naar Buiten Kom naar
Buiten! — En er is lofs in die
herleving der natuur iets meemee-
digs. Zie 't oude herinneringsje!

Ik dank het heel! Gij hebt u
herinnering. Van belang. Buiten!

Blijf het vreege vonds in het
arbeid. en — het voorn en een
voorn: in het brave teer vreege
Mijn Vrouw Laak te vreege
grachten en — in dat felde
Van het hart (en heel klein

plaatje natuurlijk maar, — waar de
niet vreege of bating kan — door

Blijft u
J. J. Cremer.

Den Haag 14 April 69. —

Van die groote Scheed
aan den Kantsw(?) met is dus
nog niet?

Laatst bijgewerkt: 10 oktober 2018

www.jacobcremer.nl